

der alligevel ikke kan staffles nogen Balance, fordi Underbalancen er saa stor, at den forøgede Statteindtægt, man kunde staffe til Beje, dog ikke vilde bringe nogen Balance. Jeg antager, at naar det maatte lykkes at faa Rigsdagen til at tiltræde det Forslag, jeg har forelagt, i hvert Fald i Hovedtrækkene, saaledes at der for Fremtiden blev skarpt skelnet mellem Statsudgifter og Kommunaludgifter, mellem Statsindtægter og Kommunalindtægter, saa vilde Kommunerne derude nok ordne sig saaledes, at de kommunale Indtægter og de kommunale Udgifter kom til at dække hinanden. Det stod i saa Fald ganske til Kommunerne at følge den Anvisning, det ærede Mindretal gav dem, nemlig enten indskrænke deres Fordringer til mulige Behageligheder, eller ogsaa aabne Pungen noget videre, for at der kunde blive Midler til at fyldestgøre den i større Maalestok.

Jeg skulde ikke denne Gang have ladet mig bringe saa vidt ind paa Behandlingen af det vestindiske Spørgsmaal, dersom det kun stod som en Klage over mislig Styrelse af de vestindiske Forhold; men da den hele Betænkning staar i saa nøje Forbindelse med det Reformforslag, jeg har forelagt, har jeg troet, at den Tid ikke vilde være ganske spildt, som jeg har anvendt paa at gøre nogen Rede for Forholdene derude, saaledes som mit Syn er paa dem.

Da den ærede Ordfører for Flertallet (Rump) allerede har gjort saa udførlig Rede for, hvorledes det egentlig forholder sig med denne Ifke-Sagtagelse fra Finansministeriets Side af de almindelige antagne Regler for Uddeling af Understøttelser een Gang for alle, skal jeg ikke komme videre ind der paa. Den ærede Ordfører har allerede gjort opmærksom paa, at det er kun et forholdsvis lidet Tal af disse Understøttelser een Gang for alle, der ere givne Nar efter Nar, og den ærede Ordfører har desuden gjort opmærksom paa, at en langt overvejende Del af dem er en Arv fra en fjertiliggende Fortid, idet de gaa 20—30 Nar tilbage. — Den ærede Ordfører er derfor enig med mig i, at det vilde være noget ubilligt efter en saa lang Tids Forløb at forandre det foreliggende Forhold. Jeg skal altsaa ikke komme nærmere ind paa det, men kun udtale, at jeg er principielt og fuldstændig enig i, hvad den ærede Ordfører udtalte om Maaden, hvorpaa disse Understøttelser een Gang for alle skulde betragtes, behandles og uddeles.

Udenrigsministeren (Reed & Thott):
Fra Udvalget er der gjort nogle Bemærk-

ninger til Udenrigsministeriets Budget, idet det er blevet sagt, at der af Understøttelser er uddelt et Beløb til 4 af de fast ansatte Embedsmænd i Ministeriet. Jeg kan fuldstændig dele den Opfattelse, som er udtalt fra den ærede Ordfører, at det er en Uregelmæssighed. Jeg er ogsaa enig i, at det ikke er i Overensstemmelse med de Regler, som ere de gældende, at der til fast ansatte Embeds- eller Bestillingsmænd i Ministerierne udbetales Understøttelser, stadig tilbagevendende aarlige Understøttelser af Understøttelsestassen. Naar det altsaa er sket, er det, fordi jeg har anjet Sagen, der allerede for lang Tid siden har været draget frem, for at være bragt i Orden ved en Udtalelse af den daværende Udenrigsminister, der fremkom ved Behandlingen af Beslutning over Statsregnskabet for 1879—80. Det blev da udtalt, at saadanne Understøttelser herefter ikke vilde finde Sted, idet det kun drejede sig om dem, som i dette Øjeblik havde disse Understøttelser; for nyere Vedkommende vilde man ikke optage Sagen paa denne Maade. Dette er ogsaa bragt i Udførelse, og allerede i Nar er en af disse Understøttelser fuldstændig bortfalden, og jeg formener, at hele dette Forhold lidt efter lidt vil komme i sin Orden.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, der blev fremdraget, nemlig om Kontorholds-godtgørelsen til Generalkonsulatet i Hamborg paa 2400 Mark aarlig, er det, som jeg allerede tidligere har oplyst, en Udgift, som har været afholdt af Ministeriet i det mindste 40 Nar tilbage i Tiden. Det forekommer mig derfor, at Sagen har fuld Hævd, og jeg skal kun gøre opmærksom paa, at der foreligger en lille Misforstaaelse fra den ærede Ordfører, naar han sagde, at det omhandlede Beløb skulde træde i Stedet for de Udgifter, som Konsulen, i Henhold til Instruksen af 24de Marts 1868, skulde indsende Regning over. Saaledes forholder det sig ikke. Dette sidste faar han som Kontorholdsgodtgørelse, foruden den Bevilling, der, som oplyst, er bleven givet gennem 40 Nar. Det forekommer mig, altsaa, at der allerede er tilstrækkelig Hævd for denne Bevilling; men jeg skal være meget villig til at tage under Overvejelse, om Sagen kan ordnes paa anden Maade, saaledes som det er blevet foreslaaet, ved en Anmærkning paa Finansloven.

Krigsministeren (Barnson): I Udvalgsbetænkningen findes der en Udtalelse om, at Udvalget slutter sig til en Bemærkning i Statsrevisionen med Hensyn til Krigsministeriets Regnskab. Denne Bemærkning